

**STABILIREA DOMICILIULUI MINORULUI ÎN STRAINATATE .
SITUAȚIA REFUZULUI UNUIA DINTRE PĂRINȚI.
(COLTUC SI ASOCIATII www.coltucsiasociatii.ro)**

COLTUC
SI ASOCIATII #LIVECOLTUC

Codul Civil prevede ca regulă exercitarea în comun a autorității părintești asupra copilului minor de către ambii părinți ulterior desfacerii căsătoriei prin divorț, iar cu titlu de excepție, în cazuri excepționale, exercitarea autorității părintești de către unul dintre părinți.

Potrivit art. 400 alin. 1 din Codul civil cu titlu de principiu, locuința minorului se stabilește la unul dintre cei doi părinți. Dacă ulterior încredințării minorului unuia dintre părinți, părintele cu care minorul locuiește în mod statornic dorește să părăsească împreună cu minorul locuința pentru a se stabili într-o altă țară este necesar să îl notifice cu privire la această intenție pe celălalt părinte.

În situația în care părintele căruia i-a fost încredințat minorul în urma desfacerii căsătoriei prin divorț, dorește să își stabilească domiciliul împreună cu copilul în afara granițelor țării, are nevoie în acest sens de acordul celuilalt părinte. Lipsa unui asemenea acord, va impune părintelui care dorește relocarea într-un alt stat împreună cu minorul, obligația de a se adresa instanțelor judecătorești în vederea suplinirii acestui acord, urmând ca instanța de judecată să fie cea care va decide dacă schimbarea domiciliului copilului într-un alt stat este sau nu benefică minorului și dacă părintele poate să se mute împreună cu acesta într-un alt stat.

Astfel, conform, dispozițiilor art. 403 din Codul civil privind modificarea măsurilor luate cu privire la copil, în cazul schimbării împrejurărilor instanța de tutelă poate modifica măsurile cu privire la drepturile și îndatoririle părinților divorțați față de copiii lor minori la cererea oricăruia dintre părinți sau a unui alt membru de familie, a copilului, a instituției de ocrotire, a instituției publice specializate pentru protecția copilului sau a procurorului. Prin urmare, în vederea stabilirii domiciliului minorului în străinătate, în lipsa acordului celuilalt părinte, părintele interesat de luarea unei astfel de măsuri se va adresa instanței de tutelă cu o cerere în acest sens.

Conform art. 94 pct. 1 coroborat cu art. 114 alin. 1 din Codul de procedură civilă, cererea se va adresa judecătoriei în a cărei rază teritorială își are domiciliul sau reședința persoana ocrotită.

În vederea luării unei decizii cu privire la oportunitatea dispunerii unei asemenea măsuri, instanța de judecată va proceda la o amănunțită analiză a tuturor împrejurărilor de fapt privitoare la situația minorului urmând ca hotărârea pe care o va da să satisfacă pe deplin interesul superior al minorului. Noțiunea de interes superior al minorului are un înțeles complex, interesul fiind legat de vârsta acestuia, de ocupația și comportamentul părinților, de atașamentul copiilor față de părinți, de interesul pe care aceștia l-au manifestat față de minor, de legăturile afective stabilite între părinți și copii și de posibilitățile materiale ale părinților.

Conform art. 44 din Legea nr. 272/2004 privind protecția și promovarea drepturilor copilului, prin măsurile pe care instanța le ia cu privire la minor este necesar să se asigure faptul că orice copil poate să beneficieze de un nivel de trai care să permită dezvoltarea sa fizică, mentală, spirituală, morală și socială .

Pentru aprecierea oportunității stabilirii domiciliului minorului în străinătate, instanța va lua în considerare și Principiile Comisiei Europene privind Legislația Familiei, care oferă câteva criterii directe în acest sens și anume:

- a.) vârsta și opinia copilului;
- b.) dreptul copilului de a menține o relație personală cu celălalt titular al responsabilităților părintești;
- c.) abilitatea și dorința titularilor responsabilităților părintești de a colabora unul cu altul;
- d.) situația personală a titularilor responsabilităților părintești;
- e.) distanța geografică și accesibilitatea;
- f.) libera circulație a persoanelor;

Prin hotărârea instanței cu privire la stabilirea domiciliului minorului în

străinătate cu unul dintre părinți, este necesar ca instanța să asigure și posibilitatea de realizare a dreptului minorului de a menține relații personale și contacte direct cu celălalt părinte, cu rudele precum și cu celelalte persoane cu care minorul a dezvoltat legături de atașament, drept recunoscut de legea nr. 272/2004 evocată anterior.

De asemenea trebuie avută în vedere și posibilitatea minorului de a se integra în noul mediu familial și social, de adaptare școlară, lingvistică și socială precum și posibilitățile financiare ale părintelui cu care se realizează relocarea astfel încât bunăstarea minorului să fie asigurată în condiții optime raportat la nivelul de trai al statului de relocare. Prin urmare minorul trebuie să beneficieze și în acest stat de toate condițiile necesare pentru a avea parte de o dezvoltare fizică și morală normală, echilibru socioafectiv și viață de familie.

Relocarea în afara jurisdicției a minorului împreună cu părintele, se apreciază de instanța de judecată de la caz la caz, în funcție de particularitățile fiecărei situații în parte, însă aceștia sunt factorii pe care în mod cert instanța îi va avea în vedere la aprecierea oportunității stabilirii domiciliului minorului împreună cu părintele în străinătate.